



Поклонъ татко!

(Прѣдъ портрета му).

Спи си сладко,
Мили татко,
На покой!
Ти загина
За родина
Въ славенъ бой!

—
Въ край далеченъ —
Въ гроба вѣченъ,
Ти се скри;
Насъ чернило
И теглило
Ни покри . . .

—
Ето мама
Сили нѣма
Да живѣй;
Въ потокъ скърби
Се прѣгърби —
Гробъ ѝ зѣй . . .

За утѣха
Думи бѣха
Само двѣ:
„Общо дѣло
Менъ всецѣло
Ме зове!“

—
Тѣй издума
Ти на друма,
Щомъ трѣгна;
И ни силно
Съ погледъ милно
Прѣгърна.

—
Поклонъ, татко,
Спи си сладко
Тамъ безъ вѣсть!
Гордо падна
Въ земя хладна
Съ име, — честь!

П. Николовъ.